

brlje trikrat na mesec.

Brivec stane v Avstriji za vse leto **6 kron**; zunaj Avstrije **8 kron**. — Nefrankovana pisma se ne sprejemajo. Naročnino sprejema upravnništvo. — Oglasi se računajo po številu besed. — Uredništvo in upravnništvo se nahajata v ulici **S. Lazzaro št. 11, II. nadstr.**

Interpelacija

Šime Smučiperje in neoženjenih tovarišev v fantovske zbornici na Srednjem o pepelnici. Na debelost in širokost finančnega ministra Ling-Čanga v Peking, radi poloma v deviškem taboru, od strani „črnih kapuzcu“. Poslušajte na levo uho!

Srečna je bila naša gorska vas; srečne so bile naše deklice, rože gorske, kras planin. Veselo in divno so cvele v polno dovršenost, v ponos gorske narave, v nedolžno veselje mladenčev; dokler se ni vgnezdila med nami ostudna svojad „črnih kapuzcu“.

Odkar pa so se naselili ti „virgo ladri“ v naše kraje, spremenil se je gorski kras v pravo Sodomo, in „gors. rože“ so se spremenile v „kindsfabriko“.... (Kdor hoče stopiti v bratovščino sv. Lukeža, si mora v Benečiji poiskati nevesto.) „Vorpos“ imajo po lestvih skozi okno. „Dinst“ po 1 g'd. 35 kr. tudi zaslužijo v gostilni; tihotapei pa vriskajo in pojejo čez mejo...

Posebno srečo imata dva Zizburca in babji bog Markus. Še se valja v groznem obupu po zemlji, nežno bitje, zadeto od strele iz Markusovega neba, že se hoče ta nesramni jastreb spraviti na drugo nedolžno golovico da bi jo oropl. Zato podpisani nujno prosimo nj. dolgost fin. ministra Ling-Čanga sledeče:

1. Naj nemudoma vkaže podrejenim fin. oblastim, da malo prestrižejo peroti tem ptičkem, da bojo vedeli kje je njih služba.

2. Ali je volja Nj. visok. poslati nekaj Kinezarjev z kleščami iz Pekinga, da ozdravijo te ptičke? Slede podpisi.

Kako je ciganka v neki vasi na Krasu „prerokovala srečo“.

(Resnična dogodba).

Komen 5. marča.

Prišla je nekoč ciganka v neko vas na Kras. Ker ni mogla mnogo izprosjačiti, omislila se je ljudem proti plačilu srečo prerokovati, metala je fantom in dekletom karte ter jim prerokovala bodočnost njih zakonskega stanu ter s tem si prisvojila „marsikako „flik““. — Ko je imela že zadosti „flik“, si je mislila: dobro bi bilo še kaj „za pod zob“. — Šla je v dobro kmečko hišo. Tam je našla samo gospodinjo doma. Vprašala je po gospodarju in doznala je, da pride gospodar še-le zvečer domov. To je bilo za ciganko ugodno. Začela je motiti mlado gospodinjo, da ji boče za malenkostno plačilo „povedala srečo“. Gospodinja je bila zadovoljna. Dobro, reče ciganka in veli donesti gospodinji rjuho (pojavo) ter isto na kuhinjska tla razgrniti. Gospodinja prinese rjuho in jo razgrne sredi kuhinje. Potem reče ciganka, naj gospodinja donese velik kos gnjata, več parov klobas, velik kos špeha, hleb kruha, masla, soli, šalam in drugo ter liter vina. Gospodinja vse to prinese. Ciganka na to veli gospodinji vse te reči postaviti po razgrnjeni rjuhi (ponjavi). Gospodinja to stori. Ko je bilo vse lepo na kupu, reče ciganka gospodinji: Prinesite eden lonec, a ta lonec mora biti tako velik, da ima lahko človeška glava v n'emu prostora. Gospodinja prinese lonec. Ciganka pomeri lonec gospodinji na glavi in spoznavši, da je baš primeren, to je tako velik, da pokrije gospodinji glavo do vrata ali grla, veli gospodinji postaviti lonec na glavo. Potem ji veli poklekniti pred rjuho in moliti. Mej tem časom, rekl je ciganka, bode pa ona „dajala

žegne“ in po „žegnu“ ji boče velela lonec z glave vzeti in šele potem ji boče „srečo razodela“. Gospodinja postavi lonec na glavo; prišel ji je do grla tako, da ni nič videla, kaj se po kuhinji godi. Potem je pokleknila in molila. Ciganka to priliko porabivša, pograbi vse označene reči v rjuho in jo naglo popiha iz hiše. Ker je bila besa, jo gospodinja ni slišala in ona je čedalje v kuhinji klečala z loncem na glavi in molila. Še-le nekaj ur potem, proti večeru, pride gospodar domov in zagleda ženo-gospodinjo z loncem na glavi klečečo in molečo na tleh. — Čudeč se temu zakriči: „Ti — ali si se zmotila?“ „Kaj delaš?“ — Gospodinja vzame lonec z glave ter možu pove vse, kar se je dogodilo; ali o ciganki ni bilo več ne duha ne sluha. Takoj sta tekla oba iz hiše kričeč in proseč še druge ljudi, naj iščejo ciganko, koja ju je tako osleparila. — Vsi ljudje so tekali po vasi od hiše do hiše, od kraja do kraja, a ciganke ni bilo več nikjer, kajti popihala jo je čez grm in strm — in našli jo niso več. Tako je ciganka odnesla hiši vso zgoraj označeno jedačo in pijačo. In še sedaj gre govorica od ust do ust, ko cigani v naše kraje dobajajo: „Kako je ciganka prerokovala srečo“.

Iz šole.

Učitelj: „Jurče, povej kaj sem vam včeraj pripovedoval“.

Jurče: (Molči.)

Učitelj: „Zakaj pa ne odgovarjaš? Gotovo nisi pazil“.

Jurče: „Oprostite, gospod učitelj, včeraj ste rekli: Kdor molči, devetim odgovori“.

Novincem v album.

Ko spomlad prihaja
Se svet veseli;
Le fantom postaja
Teško pri srci.

Saj ptički pojejo,
V logu — le tam;
In beriči nesejo
Že cegelce nam.

Na listku podoba
Naslikana je
In orlova glava,
Pravi, da je zaté.

Ko pridejo gledat,
Če bodem zakaj,
Pa pravi mi dohtar
Obernem se naj!

Ko hrbet obrnem
Že vpije na glas:
„Da nosil bom puško,
Kakor za — špas“.

Odpravim se hitro,
Zaukam na glas;
Domu grem k dekletu
Za kratek le čas.

Oh kak hitro preteče
Šest mescev mi preč,
Adijo — Pavlinca, —
Ne bode me več.

Očka in mamca
Sta žalostna b'la,
Ko vidita sina
Odhajati ga.

Ko pridem v Ljubljano
V kasarno grem spat;
In star infanterist pravi:
„Ti moraš zgodaj vstati?“

„Feldvebel“ prvi dan vkaže:
„Preoblečite ga“,
V strgane hlače
Iz starga blaga!

Drugi dan „frajtar“
Me sukati začne,
Ga gledam debelo
Ko bik vrata nové.

Čez dva dni pa pravi:
Ti moraš že znati;
Glavo po konci držati
In stati „habtaht“.

Če prec, ga ne ubogam
Me trešči po lic;
Se bliska pred mano,
Ko tristo devic.

Kar solzen postanem
Od same skrbi,
Domov na Pavlinco
Še misliti ni. —

Drugi dan zgodaj
Vže upije „koprol“:
„Če hitro ne vstaneš,
Te vrgel bom dol“.

(Konec prih.)

Rudolflojzova ponudba

„Gospodarskim društvom na Kranjskem“.

Ker ne morem z vsakim posebe govoriti, torej Vam dam tem potom na znanje, da sem došel te dni iz Beča. Kaj sem tam delal, Vas ne briga, za „fieniki“ se mi je prav dobro godilo — pa Vam tudi nič ni mari.

Nakupil pa sem za Vas, dragi somišljaki, sledeča semena, katera Vam ponudim po teh le cenah:

1. Grčast krompir, znani „ovčar“, kvintal po 2 gld —
2. Tanko pa mehko-špičasto koruzo „Baconke“, kvintal po en gld.
3. En jako čuden „oves“, ki ima tri špice, kakor moja kapa, polonik po 1 gld 10 nč.
4. Lepo puhlo peso, takozvana „Zlobinka“ kvintal po 80 nč., ta je za debele svinje najboljša piča.
5. Potem sem kupil in požegnal nekaj judovskega špeha, kilo po 1 gld.; tega lahko rabite za post proti liberalcem, ker jako lepo diši po plesnu.
6. Kupil sem 6 „flajštrov“ za kurja očesa; ako ta flajšter denete na nje makari bila liberalska noga, da nanj stopi, vse bolečine ne čutijo.
7. Imam 5 hektov belega vina koje je dobro za intrigo proti liberalcem, liter po 24 nč. in po 28 nč.
8. V moji kramariji imam še tri krive prisege na prodaj in te se od predlanskega leta, ker so suhe, so malo dražje; pa se bomo že zglivali. Torej korajžo, le pridite k meni! Spoštovanjem:

Antikrist.

Svoboda nekdanj in sedaj.

Staro suženjstvo ni poznalo svobode; moderni „prazen želodec“ se pa danes svobodno sprehaja po mestnih ulicah.

Stari tolovaški vitezi so „svobodno“ lovili trgovce, kmete in popotnike ob cestah ter jim „svobodno“ kradli blago: danes pa uničujejo velike židovske in krščene tovarne „svobodno“ delavca, malega obrtnika in trgovca. — Nekdanji mogotci so imeli „svobodno“ samooblast nad ženstvom na svojem posestvu: danes se svobodno trpinči zobomlečni nežni spol po raznih tovarnah.

Nekdanji podložnik postal je danes „svobodni“ — dninar, plemeniti se je oblekel v meščana in proletarec nadomestuje hlapca. — Se vé da zadnji ne nosijo verig — ker so „svobodni“. —

Ribniški rešetar.

(Resnične mijih vojaških lajt)

(Dalje.)

Lajta 59ga s'm biu pr Zigmarjih jagrih in smo bli u vojsk' ne taljansk'm; mi smo bli u cestah bliz' rajke „Poo“ v stanovajh tu je ne strani proti nam, bli smo krajnc, največ slov. štajercu in pa furlanu. Bliz' nas je biu pa štacioniran regiment Tajčmajst'r pr' k'tir'm so le najmc' bli; k vse druge jezike zezarajmüjejo in mislijo, de je njih najmšk' le nebeški jazk'.

Najk' večjer so imajli Tajčmajstri patrole zdržavat ob rajk „Poo“, in ne un'm kraji rajke so bli pa sovražnikove patrole narbrž od kakšn'ga francosk'ga regimenta.

Nuč je bla tamna in ob tem kraju je šla patrola najmcu, ob unem kraji rajke pa sovražn'kava.

Sovražniki so zeslišal' našo patrole pa je oden zevpil „fillu“ al temu poduabau de b' se ranku räklu v r. me piši —. Ne t'm kraji so pa mislili, da je zad domača patrola in da kdu praša: „Wie viel Uhr“ je pa ad'n od patrole zekričal: „Halber zehne“ in sovražniki so v tej temi začjel prot' glasu strajlet in tje kruate so rajs anga pl'ziraf'; na tu se jim je posrječlu kukr zrnu slajpem küret'. Ne tu je pršu an gaspud ofeijer pa je rjeku: Vidte küllu škuad' če člov'k več jeziku ne zna de ste se po vaš neumnost' sami zdal'.

Kukr' s'm biu pr' „regrutenausbildungi“ smo jimajl' dolrga gaspud majorja in tist' je imu in jahov ano bajlo kobilo. Tist' gaspud je biu ankrat ob 8smih kejd'n'h pršu eksamen al' prifengo se je znal držat; pa je biu jaku z nam' cufriden zetu k smo ne vse prašajne prov odgovarjal'.

Prašov je hornista Vidmarje, tu le: Kaku poznaš „frajtarja“? On pravi: ima 1 zvezdo na vratu. Pa „koprola“? Ima 2 zvezdi za vratom. In „firarja“? Ima 3 zvezde za vratom. Kaku pa poznaš „feldvebelma“? Ima 3 zvezde pa rmen pantelc. In lajtnanta? Ima 1 serbrno zvezdo, pa pr sabl' srebrn „cofel“. Oberlajtnanta? Ima 2 zvezdi pa srebrn „cofel“, Hauptmana? Ima 3 zvezde in srebrn „cofel“. Kaku pa poznaš majorja? Ima pa bejlo kobilo — — — — —

Vi Hönigmann, vi ste Hoževerar, pa upam da znate tudi slovensko? O znam. Zakaj ni vojakom dovoljeno iz vagona na železnici skoz okno gledati med časom ko se v „tunelu“ pelje? Hönigman premišljuje in reče: Zato, da bi vojak z glavo „tunel“ ne poškodoval.

Major: Niste prav odgovoril, ampak da ne bi tunel poškodoval, moj tunel, ki je v glavi.

Ti zatracani hlapičku zaslužiš, da greš prec za 2 uri v špange.

Svatovalček.

Sedemnajst ima on let,
Lepi to so časi;
Križev šest pa nosi on,
In to niso špasi!
On med staree spada vže, —
Čast je res to lep.
Ona pa otrok je še
Res, za svet še slepa.
On že svétnik je — hudir!
Kaka čast na svetu,
Ona bi pa rada b'la
Svatovalka k letu! —
Svétnik mnogo misli z'aj
In računa modro:
Šestdeset in sedemnajst
Pojde težko — dobro. —
In tako res ni znorel
Ampak to je zgruntal:
Ledig je ostal vesel,
In z umom se ni spuntal.

V računu mu je to
Preglavico delalo:
Šestdeset v sedemnajst —
To zares ne gre!
Rogonosec jaz postal
Nekega bi dne!

Stk.

Poslušaj! Ti lezeš vedec bolj v dolgo-ve tako, da jih ne boš mogel nikdar več plačati. Vedno te vidijo, kako popivaš šampanjec in rozoljo.

Nu, a kaj za to?

Kaj za to? — Ti se uničiš!

Kako? Zakaj? — saj nikomur ničesar ne plačujem!

Misli v prozi.

Prijatelj kedar si v veliki družbi, ne govori o oslih, ker bi se lahko kedo čutil žaljenega. —

Previdnost je mati modrost, le škoda da ima nepoboljšljivo hčerko — nezaupanje.

Kedó je že zračunil, koliko nevošljivosti rodi navidezna ležnjiva sreča.

Pri ženskih ni človek nikdar gotov — je li nezavest ali omedlevica morda zvita sleparija.

Zaradi žensk zgubi mož večkrat nebo in zemljo, da si pridobi pekel.

Za življenske težave ne dobiš nosilca.

Čas je res dober zdravnik ali predne te ozdravi — moraš požreti marsikatero grenko.

Svoboden tisk je svoboda mišljenja, kedar hoče en narod opravljati svoja opravila — treba da misli, da more svobodno misliti, da sestavi svojo voljo in da s to voljo zmaga.

Kjer ni spoštovanja med ednakimi ni prave morale, ker nagnenje je po naravi sraméžljivo; kdor ne spoštuje ne ljubi.

Minister: Honorowo ny a zdorówo je to vedno avstrijsko kleparenje. Satracena poljska kozica; cinim jo a še vedno solzi se po nemški liberalni prati, ki se je nekdej v njej cvrla. Na ognjišču „desnice“ ji nič kaj ne ugaja, ker se boji da pride na poljski štedilnik (šparherd) tudi rusinski lonec; — potem adieu poljske šlahte hegemonija.

Proč od Žalca!

Nemškega Mihelna je gnalo v spodnji Štajer. Pritihotopil je že do Žalca (Sachsenfeld) mislé, da pride med čiste Sakse; agitiral je na vse kriplje za nemški raj in za vsezveličavno vero luteransko. Z oklici „Los von Rom“, zum Luter und Alldeutschland hotel je osrečiti Žalčane. A sv. Hermanda v možkih bregušah ga ustavi, ter mu pokaže najkrajšo pot v „reich“ slavnega želoda. Da ne bi nemški apostelj zgrešil prave poti, ga angelj *re la in miru* spremi do meje.

Brivčeve zapovedi

slov. narodu za postno premišljevanje.

1. Veruj v nepremakljivo moč slovan-skega ljudstva: Slovaniom se more le po Slovanih pomagati. —
2. Poznavaj svoje slovanstvo vedno in povsodi s ponosom in navdušeno. —
3. Praznuj spominske dneve velikih slovanskih sinov in hčerš s pristojno navdušenostjo.
4. Ljubi svoje slovanstvo čez vse in ostani mu zvest do smrti. —
5. Bojuj se telom in dušom; daruj blago in kri za svoj slovanski rod.
6. Živi trezno in vzgajaj svoje otroke v slovanskem duhu. —
7. Čisti svoj jezik tujih besedij.
8. Bodi proti svojim slovanskim rojakom resničen, odkrit in zvest; proti nasprotniku svojega ljudstva pa bodi oprezen, kakor lisica.
9. Zakonsko družico izbiraj si le v Slovanih in slovanske rojake jemlji v službo na delo in v najem.
10. Kupuj le pri Slovanih in pečaj se le slovanskimi denarnimi zavodi. —

Pušice.

P . . . h
Jezik imaš kakor gad,
Hinavc, prilizjenec si rad.

R . . . n

Sršen muha brencelj mali,
Prešiča mastnega so klali.

K k

Kdor skozi okno če skočiti,
Vina mora manj popiti.

X. X.

Klopi nositi gotovo vsak ne zna
In marsikdo premal' korajže ima.

S č

Ti si jo isku, isku
Potem si jo pa dubu.

P k

Prekrasne pač barve res mavrica 'ma
A nosek tvoj krasni več lepših pozna.

K a

Jezik tvoj ne bo mirval.
Ko ti boš že v grobu spal.

Zapuščen.

SPOMINSKA PLOŠČA.

D. O. M.

SLOVENSKO-HRVATSKI ŽUPANI

ISTRE I GORIŠKE

PROTESTIRAJO SVEČANO PROTI NAPISU

NA PLOŠČI UMIŠLJENI

V PROSLAVO VEKOVITO ZBRANIH

LAŠKO-POTURIČNIH ŽUPANOV

ISTRE I GORIŠKE

V TRSTU LETA MDCCCXCVIII.

JULIJSKI SLOVANI

PROSLAVE DAN MCCC. PRIHODA

SVOJEGA PRAZNUJEJO V SRCU

LETOS PRIČEVANJEM,

PAVLA DIACONA HISTORIJOGRAFA.

Zavaruj si dom in življenje.

Prijatelj imate svoj dom? — Ga imam. — Imate družino? — Dve hčerki. — Ali ste zavaroval, dom in svoje otroke? — Ni sem še. — *Nepreviden je vsak gospodar, ki ne zavaruje svoj dom in življenje svojih otrok to lahko storiš pri zavarovalnem društvu c. kr. priv. Assicurazioni Generali v Trstu; družba je ustanovljena že leta 1831. — Solidnost družbe kaže nje premoženje.*

Družba ima 5.250.000 založ. kapitala. Varstvena zaloga je znašala 31. dec. 1896. — 66 milijonov 174.000 glđ.

Asikuracije so znašale:

1. v zavarovanju na življenje 189 milijonov 549.000 glđ.

Opomin Brivčevim naročnikom.

Da ne nastanejo pomote pri pošiljanju naročnine in pisem, naznanjamo, da upravnštvo Brivca ima na veliki pošti posebno škrinjico pod št. 198, v katero se nabirajo vsa naročila, pisma in poštna nakaznice. Najkrajši naslov, ki nikdar ne zgreši svoje poti, se glasi: Upravništvo Brivca v Trstu.

Upravništvo.

Katechet: „Kaj se zgodi z človekom ob smrti?“

Učenec: „Duša se loči od telesa.“

Kat.: „Ali moramo vsi umreti?“

Uč.: „Vsi.“

Kat.: „Zakaj sta bila pa Adam in Eva neumrjoča?“

Uč.: „Gotovo nista imela duše.“

DOPISI.

Iz Trsta. Nisem mislil, da je vrla Postojna rodila nekatere baštarde Lahe, kakor sem opazil in opazujem že dve leti. Vrli mladenič se drži kakor pust na pratki, rojen v Postojni, v takorečenem Kotu, od dobrih slovenskih starišev. Poslan je bil v Trst učiti se za trgovskega pomočnika. Odkar je pa postal sam gospodar, tako smrdi po laški cikoriji, da se je bati, da ne okuži še družih trgovskih pomočnikov in trgovcev. Sram nas je, da moramo pripogibati oči še drugi Postojnci, ker pravijo, da Postojna je postala „Patria de Rossetti“. Namesto, da bi delal čast še drugim slovenskim trgovcem, ki so mu pomagali priti naprej, jim dela nečast; Lepa zahvala! Dragi Brivče, prosim Te, da vzameš najbolj ostro britev in ga dobro obriješ, ker pod dlakami mu rasejo tudi liberalske kocine. Drugikrat ti še par slovenskih posili italijanskih trgovcev izročim.

Postojnc v Trstu.

Iz Štorij pri Sežani. Dragi Brivec, tukaj imamo kmeta, kateri je tako časti lačen, da jo še vedno hodi v Sežano kupovat. Pravijo, da kupčija s častjo se mu večkrat prav izvrtno obnese tako, da z istim dobičkom poplača on vse delavce kar jih rabi. Ako ga grdo pogledaš, zagotovim ti, da nisi prav gotov; imel bodeš dovolj posla potem z njim.

Brivče! kedo je bolj potreben tvoje britve kakor ta! Ostrži to človeče prav pošteno, ker požrl ga bode v kratkem tržaški Tigor.

Kazlčen.

Iz Bevk. Dragi Brivec! Potrudi se, ako je mogoče, priti k nam v našo vas. A vzeti moraš s sabo najmanj par centov dobrega mila in par ducatov slabo nabrušenih britev, da bodeš mogel te mlade grešnike zadrugoma oskubiti. Da bodeš pa bolj natanjko vedel, kakšne kosmatince bodeš bril naj ti naznanim, da so še vsi jako mladi a vendar zelo kosmati, ker vedno so sli na Vrhniki pod ključem ali pa v Ljubljani zaprti in zavoljo tega redke ščetine jim tem boljše poganjajo. Ti mladi razposajenci pobija, o gostilničarjem šipe in

drugo ter celo gospoda župnika ne pustijo pri miru, no potem ni čuda, da po 10. uri zvečer niso varni pred žandarji ter morajo iti spat.

Toraj Dragi! naj ti za enkrat zadostuje to samo mal opomin še pristavim:

Fantje bevčki še mladi,
Dobro b' b'lo, da b' se spamtli,
Ak' se nočte prej al' slej
Slabo bo vam vekomaj!

Vaš opominjalec.

Iz Ozeljanske fare. Ako potrebuješ koncepista v Tvoji pisarnici, hočem reči v brivnici, potrudi se v našo vas v sv. Mišel. Tukaj je namreč zbrihtan jurist, veleumni mož Ta je namreč čital ali slišal dr. Pečnika kako se morejo zadruga osnovati itd. Vnet za napredek jo je hitro pogruntal kaj mu je storiti. Zato je poslal zakonsko polovico in hčerko v Aleksandrijo, in da potem napravijo zadrugo v Sedovci. Da bi se mu le posrečilo.

Fine klabase smo imeli sv. Mišelci na pust, ker celi občinski aparat je deloval, da bi se nam prismođile. Tej preiskovalni policiji je načeloval hrabri Kalčeta. Naš župan skrbi za občni blagor, pa mi ga prav ne razumemo ali nam se samo zdi tako. Nekdaj, tako pravijo smo o pustu brali klobase, fajca, kar so spleh darovale nežne ročice, tako, da smo si pošteno namazali želodec in zljaj kakšna razlika. Vse je postalo nekako zgubljeno; stare fantovske pravice so nam vzeli, češ, ako se preveč najeste klobas si pokvarite želodec za celo življenje. Saj skoraj ima mož prav, ker imamo še več enakih slučajev. Tako so pred tridesetimi leti živeli o pustnem času in vsi ti se zdaj pritožujejo, da ne smejo uživati svinjine.

Vse to bi se še potrpelo, ali to ni še vse, mesto da bi nam skrbni oče kupil vsaj malo šalamarja, je pa zapel „*streng bestrafung*“, po tri gl. globe od vsakega. Kaj se ti zdi Brivče, koliko časa bi ti bril za ves ta denar, kako bi se ti sukalo okoli nas, akoravno nismo še vsi zaraščeni. Hodili smo protestirati ali naš podžupan nas je zavrnil: tako je prav, mi imamo vse kaj družega urelovati kakor vaše žepe zdraviti. Mi vsi vemo da ti ljubiš prosto misleče, zato te vabimo, da bi na: prišel zagovarjat in se prav široko razkoračil pred našimi šalamenti, pa jim dokazal kako krivico nam delajo.

Iz Gorice. Dragi Brivec, ker vidim da v Gorici imamo nekaj slovenske inteligence, katera ne zna družega kot kričati „Svoji k svojim“, ali ona sama te zapovedi ne spoštuje Pardon ob času volitev tekali so in objubovali

večna nebesa in tudi so obiskovali potem slovenske trgovce, pa koliko časa?

Dragi Brivec tebi jih izročim in ako se ne zgreva pri velikonočni spovedi ti jih po praznikih z imeni naznanim in tudi kje se vsakteri od teh poslužuje. Zdaj sprevidim: da imajo italijanski trgovci prav, da pojejo „maramev“, saj še slovenska inteligenca jim polni žepe. Toraj na svidenje po praznikih.

Od nekod. „Tako prijetno je v moji gostilni; vsega je v obilju: godba, ples, petje, pijača, z eno besedo. kar si človek prijetnega poželi; a vzlic temu imam malo gostov.“

Tako mi je pred kratkim tožil krčmar V. v Ljubljani. Če je res tako prijetno, pa grem na kozarec vina*, mu odgovorim, ter stopim v gostilno, nadejaje se, da me bodo že pri vratih obdali najslajši čuti rajske godbe ki se razlega po gostilniških „dvoranah“ krčmarjevih. Ko pa vstopim, ni bilo o godbi in petju ne duha ne sluha. Vprašal sem krčmarja, kje ima svoje pevce. „Tako pridejo“, reče ta ter jame kričati: „Milka, Pepi, Helenči! hum's singen, und mohts a misik“. Kmalu se prikažejo tri ženske. Prva prišepa v sobo, noseča staro kitaro s tremi strunami pod pazduho. Druga je imela obraz, ki se je bliščal v vseh barvah, kakor božja mavrica. Zadnja pa ni imela drugih posebnosti, kakor strašno velik nos, kateri se je svetil ko Triglav ob solčnem zahodu. „Bum, bum, bum“, oglašila se kitara, potem sledi kratka pavza, na to zadoni iz treh deviških grl: „a ehter karntnarišer jodler“, tako strašno in grozno, da me je takoj krč v nšesih prijel. Hitro sem plačal pijačo, boječ se da me ne zadene še mrtvoud, če bi še dalje poslušal to psevdangeljsko petje.

Jack.

Iz Koperščine. Človek, ki hodi dosti po svetu, dosti poskusi. Marsikatera žaltava ga sreča — marsikatero presenečenje se mu iz-zavogla zareži.

Za sedaj naj Ti, dragane Brivče, povem le jeden tak slučaj — ne morda iz „Homolula“ ali tam kje iz „Kakamanke“, niti ne iz Plementegarskega, marveč — iz prelepega našega gnezda Koperskega.

Hotel sem namreč v tisto veliko sobo, v kateri nam štejejo stotake. Preden potrkam na vrata, malo postojim in poslušam če je kdo notri, da bi znabiti ravno koga ne motil. In prav sem imel: zaslišal sem govoriti več oseb. Sklenem toraj počakati. Kar se začuje ropot, kakor bi kdo mizo porival in stole preobračal a na to krik: „Vin diši!“ „Kravar ta!“ Lejte si no, posveti se mi v glavi, „vin diši“, „dober vin“, gotovo je kakšna „Lbianska srajca“ notri. Kaj neki tako razsaja? A v sobi: „Še ta, ta una!“

„No fanta še!“ in z nova polom, ječanje in hreščanje miz stolov in stolic, v mes pa pridušeno hihikanje in stokanje, kakor bi koga davil. Zdajci se odpro vrata in — tableau! — kakoršnega še na Francoskem nisem videl! Usta so se mi hotela smijati, oči so se čudile — a prsti na roki so se od jeze skrčili v trdo pest. I, kaj je bilo?! Naši (in italijanski) župani so sedeli okoli dolge in široke mize. Bilo je srečkanje za novince. Ljubeznivi Mahnič, nadžupan iz Dekan in še ljubeznivejši Gonjač (Gugnaz!) rad-župan iz Pomjana vzdigovala sta „lumarje“ in jih klicala v blaženi italijanščini, katero sem jaz imel za pristno slovenščino. Vzdigovala sta pa tako spretno, da sta porivala mizo sem ter tje in preobračala stole. Ostali župani ki se jima niso mogli prečuditi, držali so se za trebuh (jaz sem mislil, da jih drži kdo za vrat).

Vidiš, mileni Brivče, kako svet napreduje! Gonjač in Mahnič sta rojena in krščena Slovenca in sedaj pa vendar nista pristna Italijana. Gospod Mahnič je kot oseba pravi možak poštenjak, kakor župan pa prefrigan kar se da, on zna posebno udarjati na šibko stran italijanski gosposki na Primorskem. On je tej skoraj uzrastel na srcu, pa zakaj? Zato ker zna „v sili“ odpirati vrata k njim z italijansko-nemškimi ključi. Opró mu vrata na stežaj samo ako se on drži „načrtov“. Drugače ne bi potegnil niti on „un ragno dal bucco“. Brez zamere.

Gorjača

Iz Preserja. Dragi „Brivec“, tukaj pri nas se nahaja n. p. telefon, brzovav in še nekaj drugih aparatov, in sicer v enem društvu z neomejeno zavezo, pot § 33 sklenjenim od 32. maja 1900, kateri ima svoj delokrog po vsem bližnjem Krasu in tudi z inozemskim, kakor Afriko, Filipine itd.

Posebno hvale vredno je to, da popotnik, ko pride mimo, mnogo zve in to brez vsake „manče“. Ali ni to dobrodelno društvo, ki naredi z muhe slona ali pa s slona muho? To je še neki večji čudež, kakor tisti, ki ga je naredil Mojzes v Egiptovski deželi.

Le pridi, dragi „Brivec“, v našo vas, pa ustavi se v ulici šanta Tonina, ali pa šanta Marina v hiši Malina, v trinajstem ali štirinajstem nadstropju, pa že zveš kaj da Menelik in njega Tajtu dela, ali celo kaj Gvinaldopočne z ustaši na Filipinah. Veruj mi, da mrena v ušesih ti prej počí kakor ti neha telefon trobiti in brzovav tolči. Drugikrat se gotovo ne vrneš brez velikanske britve, da jim nekoliko jeziček odrežeš. Jaz te pričakujem, dela je obilo, mojstrov nič, torej pridi.

Ocean.

Iz Cerovške fare (v domači šprahi obrito). Vre dovgu je vod kar nejsi biv prnas. Ali kadar si biv, si mende malu zaslůžn. Pej znam, de aku be pršu zdej, jemu be duosti zaslůžka. Ani pravjo, de buh vari da bi pršu pej jest mislim, de vglh zatu k te se bojijo pridi. Jemu buoš samo velavne ledi jen še kakšnega družga za vobrit. Pej poslušej kaku je: naša fara je vre piet let uduva; zatu ker je ta stari miežnar pozabiv dihat. Sina jen hčere nej jemu, jen zatu ne diše vobeden. Kadar buoš pršu, hodi po vsi fari, jen prašaj ledi, za kaj de nejmajo farniga miežnarja. Vsak buo riekú, de nas je res sram jen túdi de je grdu čet de taku velika fara, pej nejma an mrvo miežnarja. Túdi buodo gvišnu djali, de voni bi radi gledali domačga človeka, jen ne „farištga“. Djali buodo, de tu so krivi želotci velavnih množ. Kdu so ti velavni ledje, tu buoš zveju prov lhku pr Karantani jen pr Sulcu, pr Tapovci jen pa Jari.

Zdej bi te še ano prosu, de kadar buoš pršu u Pritof de buoš prašov Jaro jen njenga brata, kdaj buodo „zvalili“ miežnarja. Aku ti buosta kej šrajala naruobe, pej hitru“ jeh vobri. Ja ja, pej še ano sm pazabiv, in ta je tista, de kadar buoš šov guor vod Pritofa, buoš vale vidu šulo, jen kadar buoš pršu k šuli, stuopi pogledat nutr jen túdi pod šulo, ma gliedej de se ne buoš u topu. Nad meter vode — lepa komisija — dobri inženirji. No, voda bo dobra z vsami bacili vred, v poletnem času. (Brivec)

V Šoštanj dopisuje neki dopisnik „Dmovine“, čeravno ni isti svoje naloge zmožen.

Vsled tega prinaša zadnji čas dopise iz Šoštanja, ki niso kar nič v sorodu z resnico.

Pa saj ga poznamo dokazov imamo dovolj, da dela in napravlja le razprtjo med Slovenci. Dragi Brivec, prosimo toraj pridi vendar enkrat v Šoštanj, da obriješ tega marogastiga bika za enkrat. Narodnim voditeljem v Šoštanj pa na srce polagamo besede: „viribus unitis“.

Za sedaj toliko, prihodnjič več.

Letigrami.

Trst. „Lega dei giovani“ Punicia speme della futura patria italiana brez dvoglavega orla — razpršila se je v prah, kakor star lonec. Belo rudeča-zelena „bomba“, ki je priletela v „Camorro“, v obliki pol. ukrepa, uničila je za vedno sladke nade, vročih glav mladeničev se skisanimi možgani. Et sic transit, quod honeste vivere non licet.

Iz Novega mesta. Dr. Emscher je dne 21. svečana s primerno svečanostjo otvoril privatno šolo *venbaciteljstva*. Pouk traja vsak dan eno uro pred in eno uro po polnoči h kateremu naj bi zahajali v prvi vrsti vsi hlapci, da se naučé nove metode.

Iz Masave so došla zelo zanimiva poročila. Menelik poklical je telefonično Rudolfjuza v Aduo da osnovi „gospodarsko društvo“ in „posojilnico“ za belne Italijane!

OGLASI.

Rusko-slovenski slovar

sestavil Hostnik, izdala

GORIŠKA TISKARNA A. GABERŠČEK
v Gorici.

Stane samo **3 krone**

Slovenska mladina, ki želiš čitati ruske duševne velikane v izvorniku, in si tako nasrkati slovanskega duha, segaj pr dno po ruski slovnici, katera obsega slovnico-slovarček in berilo.

V „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček
V GORICI

izšel je ravnokar

BEN-HUR

sloveči roman iz časih Kristusovih

Cena mu je: L.20, po pošti gld 1.30,
Naročila je pošiljati naravnost na tiskarno.

Novak Miha

trgovec

TRST — ulica S. Caterina št. 9. — TRST
(Nad 30 stara firma)

Razpošilja razna olja, kavo, riž, južno sadje, jestvine in kolonijalno blago. — Pošilja se na debelo in drobno.

Pošiljatve samo na povzetje, posode ostanejo na račun firme odjemalca pa pogodbi. — Blago, katero ne vgaja, se vzame nazaj.

Cena olju je od 28 nvč, do 72 nvč.

Kave dobite: Ceylon, Domingo, Guatemala, Jamaica, Moka, Java, Portorico, Perl, Victoria, Rio in Santos.

Priporočá svojo bogato zalogo vsem stanovom: duhovnikom, učiteljem in uradnikom.

udani
Novak Miha.

Prodajalnica pri sv. Ivanu št. 336

ima veliko zalogo vsakovrstnih kolonijalnih jestvin kakor: *kavo, riž, olje, kis in razne moke* in močnata jedila. Drži v zalogi razna manifakturne tkanine za oblačila. — Cene primerne.
Tobakarna. —

Za obilen obisk se priporočuje:
Ana ud. Gašperčič
trgovka.

Domača krojačnica

ulica S. Maurizio št. II, II. nadst.

Podpisani javi slav. občinstvu, da kroji obleke in perilo za gospode po najnovjšem kroju in za vse letne čase po jako primerni ceni. Delo solidno. Na povabilo pride tudi na dom jemati mero in naročila. Priporočuje se Tržaškim in zunanjim Slovencem udani

Josip Vičič
krojaški mojster.

Slovenske gospodinje — pozor!

Prodajalnica in zaloga jestvin in kolonijalnih pridelkov.

Ant. Furlan

ulica Crociera 2 — Piazza S. Francesco 2

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem kupil prodajalnico prej *Ruaro*. Isto sem založil z vsemi potrebnimi jestvinami: vse svežo in najboljen vrste. Sprejemam vaktero pošiljatev na deželo ter sprejemam isto v komisijo. Jamčim točnost, solidnost in najprimernišo ceno.

Držim zalogo vsakovrstnih vin, v bo tiljkah, kakor tudi vipavsko, istrsko in dalmatinsko belo in črno. Blago se pošilja po želji tudi na dom.

Ker zagotavljam, da bode moja prodajalnica založena vedno z najboljšim blagom, se nadejam naklonjenost tudi od slavnega občinstva.

Udani
Anton Furlan,
trgovec.

Franjo Fojkar, posestnik
v Stari Loki pri Škofji Loki št.
19. (Gorenško)

Prodaja na drobno in debelo najbolj fino naravno sadjevo žganje, dober okusen brinjevec kuhan iz najboljših brinjevih jagod. Pijača je zdrava in krepilna za moške želodce. Oddaje prekupovalcem in družinam po najnižji ceni. Obilo naročbe prosí gornji.

Dve sv. Ivanki.

„Kaj maraste Marika, ke jemaste tašne tajn šolne z brunela“. — „Ja, sej jih imaste tudi vi lahko — bešite čedol h Pepetu Krašovcu tam najdeste takšne ku česte. Dobite na zbiro: z brunela, se svetlim pontalom, se žametam spret. Tudi ima rumene škarpete visoke za zvezat in tudi za otroke, černe ali kukar se zbereste“. — Ma či je ta betega? — Kaj ne znaste, saj hodijo vsi naši manderjarski, moški in ženske dol. Dobite ga tam pri cerkvi sv. Petra le prašajte po Pepetu Krašovcu, vsi vam ga pokažejo.

Jožef Stantič
čevljar v Rosariu.

D. I. ZADNIK

TRST

Trg sv. Ivana 6 (uhod ulica Legna)

Trgovina
manifakturnega blaga
in drobnarije.

Izdelujejo se moške
obleke in perilo, po
meri.

Domača gostilna.

Podpisani vabi svoje rojake in druge Slovence

v svojo gostilno, v ulici Madonnina št. 29

Poleg gostilne je tudi vrt za igro na krogelje.

Točil bede dobra vina, vipavska in istrska, kraški teran ter
KOSLERJEVO PIVO.

Rojaki stanujoči pri sv. Jakobu in drugi gostje dobe v moji gostilni vedno dobro, čedno in točno postrežbo.

Tudi za prigrizek je priskrbljeno. — Priporočuje za obili obisk.

Spoštovanjem **Martin Marc** gostilničar.

Edino pravi

Paglianov sirup

kri očiščajaoč.

Ne jeden tolikih posnemalcev in ponarejevalcev Paglianovega sirupa, se ni nikdar upal taji, da iznajditelj istega ne bi bil prof. Girolamo Pagliano — ustanovitelj tvrčke v Florenciji, že leta 1838 — katera sama poseduje izvorni proces tega izdelka, kateri je prešel po postavnem pravu dedinstva, in je samo ona v položnju ponuditi, kakov tudi ponuja deset tisoč lir vsakemu bi zamogel protestirati proti temu pravu in dokazati nasprotno.

To naj zadostuje, da bodo odjemalci smatrali nespristen vsak drugi, ki ne bi prišel iz edine fabrike prof. Girolamo Pagliano iz Florencije ulica Pandolfini 18. Lastna hiša. Tudi naj se pazi, da vsaka steklenica ali škatljica mora imeti od fabrike depozitiran pečat, ki ima obris v modri barvi privlečen z črnim zategnjem podpisom.

Girolamo Pagliano
Schutzmarke.

Vsi drugi pečati so ponarejeni.

Pri moj tvrčki

Schivitz & Comp. v Trstu

se dobivajo

stroji vsake vrste in potrebščine k istim. Sesalke in brizgalke vsake vrste. Cevi iz kovin, kavčuka in platna. Medeni in broneni ventili, pipe itd. Orodje za obrtništvo in kmetijstvo. Vse iz prvih tu- in inozemskih tovarn. Nove posode „Emeri“ in škropilnice proti peronospori svojega izdelka in druge.

Garantiram dobroto vsega blaga.

Cene nizke.

Velika zaloga v ulici Zonta šte. 5.

Mat. Živic, inženir.

Izdelujem tudi načrte za napravo novih tovarn, plinov, vodovodov, cest itd. Moja tvrčka prevzame tudi izvrševanje istih del.

5-10

EDINO PRAVI PAGLIANOV SIRUP ki čisti kri.

OPOMIN v interesu lastnega zdravja.

Pravi Paglianov sirup, ki čisti kri, je edino oni iznajden po prof. *Girolamo Pagliano iz Florencije* (ne od Ernesta ali drugih Paglianov. Ernest Pagliano iz Napolja skuša *držnostjo ssepavit občinstvo*, češ, da je njega sirup pravi. Ali to ni res. Da je Ernestov sirup res njegov to ne tajimo, ali da ni od iznajditelja to trdimo.

Tvrška *Girolamo Pagliano v Florencij*, ponudi **10 tisoč lir** vsakemu, ki bi upal dokazati nasprotno, kar pa Ernest nemore.

Opozarjamo Vas na edino tvrško *Girolamo Pagliano v Florencij Via Pandolfini 18*. Vsaka steklenica ali škatlica nosi položeno marko: — *na svitlo modrem polju — črno in raztegnjeno tvrško Girolamo Pagliano*. (To je glavni znak.) *Zdaj ste razumeli.*

Usojam si slavnemu občinstvu naznaniti, da prevzamem in izvršujem točno naročila na

**kavo, čaj, olje, riž, makerone,
delikatese, sadje, ribe, vina itd.**

Pošiljatve v emotih po 5 kg. odajam po pošti, one od 30 kg. naprej pa po železnici s povzetjem.

Take pošiljatve se izplačajo vsakomur, posebno p. n. gg. krčmarjem, družinam in onim, ki rabijo za dom različne jestvine ali želé o raznih prilikah nabaviti si specialitete, katerih se na deželi ne dobi, ali pa le zelo drago, n. pr. *morske ribe in rake, sveže sadje, fino olje*, itd.

Glavni moj namen je razpošiljati dobro blagó in po nizki ceni.

Cenike dopošljem radovoljno in brezplačno.

Za p. n. gg. trgovce imam poseben cenik in zamorem dajati blagó po tako nizkih kupih, da se ne bojim konkurence.

Tudi sprejemam zastopstva in vsakojaka posredovanja.

Z odličnim spoštovanjem

ERNEST PEGAN

Trst, ulica S. Francesco št. 6.

Domača slovenska gostilna Fran Valetič

v ulici Solitario št. 12.
toči dobro, črno in belo

vipavsko, istrsko in okoličansko vino.

Daja se tudi vino na debelo krčmarjem in družinam po nižani ceni. — Kuhinja je preskrbljena z vsem potrebnim. Postrežba točna. Cena primerna.

Za mnogobrojni obisk se priporoča udani Fran Valetič, krčmar.

Gostilna Bratje Ribarić Ulica Conti (za Holtom)

Javljam slav. občinstvu, da v moji gostilni dobi vsak gostov dobro črno istrsko in dalmatinsko belo ipavsko vino Točim tudi vedno sveže Drejerjevo pivo v sodčih in buteljkah. Lačni želedec dobi v kuhinji potrebna jedila. Imam tudi prostor za kegljanje.

Ulica Conti (za Holtom)
Mihovil Ribarić

Leta 1881. v Gorici ustanovljena tvrška

E. Riessner, v Nunski ulici 3, (nasproti nunski cerki)

priporoča preč. duhovščini in slavnemu občinstvu svojo lastno izdelovalnico umetnih cvetic za vsakovrstne cerkvene potrebe. Ima veliko zalogo nagrobnih vencev, za mitvaške potrebe, voščene sveče itd. vse po zmerni ceni. — Naročila za deželo izvršuje točno in solidno. Priporoča slav. občinstvu tudi svojo tiskarno črk na perilo.

Slovenska gostilna „PRI PETELINU“ v Trstu

sprejme v svoje prostore vsakega lačnega in utrujenega gosta ter ga pogosti z jedjo in pijačo, da bude zadovoljen.

Gospodar gostilne

ANTON VODOPIVEC

je preskrbel svojim gostom hladnega, vedno svežega piva, vina belega in črnega vipavskega in butiljkom. Prijazna gospodinja pa Vas postreže z tečnim zajuterkom, kosilom, večerjo na željo gosta.

Da bolje ustrezem svojim cenj. gostom, posebno pa trudnemu popotniku, napravil sem tudi spalnice z mehkiimi in čednimi posteljami, katere oddajam svojim gostom v prenočišče. — Cena je zmerna.

Vse prav čedno, zdravo in ceno. Popotnik, ko prideš v Trst, ozri se na krasno tablo:

„PRI PETELINU“
Ulica Ghega šte. 7.

Prodajalnica jestvin VEKOSLAV PEČENKO

Ulica Commerciale št. 11.

Naše slovenske gospodinje, hišne in druge, katere stanujejo v obližji moje prodajalnice naznanjam, da se v moji zalogi dobé vse potrebne jestvine za katero si bodi družino:

kava, olje, riž, sir, makaroni, fižol, moka sveče, frank itd.,

Vse po primerni ceni samo dobro in zdravo blago.

Kedor pride enkrat se vrne.

Z obilni obisk se priporoča udani

2-2 **Vekoslav Pečenko, trgovec.**

Svoji k svojim!

Podpisani priporoča slovenskemu občinstvu svojo bogato založeno pekarijo-prodajalnico. — Postreže se vsaki čas s svežim kruhom po navadnih cenah; prodajalcem, krčmarjem, gostilničarjem in odjemalcem na debelo ustreže točno s primernim odbitkom. Kruh se prinaša na zahtevo na dom. Razun kruha, dobi se v prodajalnici vs. h vrst moke — domače pečivo — razne sladkarije in pristno domače maslo. — Sprejema v peko domači kruh, gibanice in kar kdo želi; vse po nizkih cenah. Pekarija je v ulici Stadion št. 20, odprta je od 5. ure zjutraj do 10. zvečer. — Priporoča se posebno našim slovenskim materam in njih hčerkam, da ga pogosto obišejo.

udani **Jakob Perhave**,
lastnik.